

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

Prosinec 2014

Přípravy na další ročník Tříkrálové sbírky začaly již v červnu, kdy se dobrovolníci Charity Zábřeh pustili do balení minibalíčků kadidla a pro rozdávání v domácnostech navštívených jich připravili přes třicet tisíc. Koledníci, vyslaní zábřežskou Charitou, budou letos opět označeni jedinečnou keramickou hvězdičkou. Tu letošní pro ně vyrobily šikovné ruce maminek z Mateřského a rodinného centra Hnízdo, za vydatné pomoci jejich dětí. Část hvězdiček tvořili také klienti Denního stacionáře Domovinka.

Foto archiv CHZ

obsah

Duchovní slovo:

Odkaz sv. Anežky České2

Zprávy z diecéze:

Tříkrálovásbírka 20152

Tříkrálový koncert 20153

Pokračujeme v kvalitě3

Z F/OCH:

Bystřice pod Hostýnem, Holešov, Luhačovice, Nový Hrozenkov,
Olomouc, Otrokovice, Svitavy, Šternberk, Uherský Brod, Uherské

Hradiště, Zábřeh, Zlín3–13

CARITAS – VOŠs Olomouc:

Odborníci z praxe ve výuce práva14

Cesty důvěry - Evropské setkání mladých15

Privítali jsme zájemce o studium15

Jak to tenkrát bylo15

Humanitární pomoc:

Charita dopravila na Ukrajinu další kamion s pomocí16

DUCHOVNÍ SLOVO

Odkaz sv. Anežky České

Má symbolickou duchovní platnost, že kanonizace Anežky přichází 12. 11. 1989, tedy krátce poté, co František kardinál Tomášek, arcibiskup pražský a primas český a s ním všichni ordináři Čech a Moravy vyhlásili v České církevní provincii velkorysý desetiletý program duchovní obrody národa, který je přípravou k oslavám milénia sv. Vojtěcha. Prvý rok tohoto desetiletí, který proběhl v roce 1988, byl postaven pod ochranu blahoslavené Anežky a byl věnován otázkám úcty k lidskému životu, službě nemocným, starým a opuštěným. Byl to rok, kdy se církev v Čechách a na Moravě modlila za lékaře a zdravotníky, v meditacích a vědeckých seminářích se zabývala mravními otázkami moderního zdravotnictví. Především to však byl rok praxe dobrého skutku. Kanonizace, o níž se staletí usilovalo, přichází jako první velký plod tohoto desetiletí obrody. Anežka vystupuje opět z ticha své duchovní skrytosti, aby povzbudila svůj národ a vedla ho v díle lásky. Předstupuje zároveň opět z ticha před celý svět. Poukazuje ke své nevelké zemi v srdci Evropy, kde bylo započato ušlechtilé dílo hledání nového životního stylu a výchovy nové křesťanské generace, která má vstoupit do dalšího tisíciletí dějin a učinit je dobou civilizace lásky.

Datum Anežčiny kanonizace je ovšem příznačné nejenom pro to, co jí předcházelo, ale také proto, co ji bezprostředně následovalo. Snad nikdy v českých dějinách nedošlo tak plně na slova starých proroctví, jako v listopadu 1989 došlo na slova barokních vizí. Svržení totalitního režimu bez použití násilí, jeho bezmocný rozpad pod společným dechem zpívajícího národa patří k zázrakům, ale také k triumfům české duchovnosti. Je jistě otázkou, zda České země pochopí podstatný moment listopadové revoluce, něžné a pevné, kterým je síla jednoty.

V ty dny totiž spojily se síly národní a síly náboženské v celku národa i v jednotlivcích. To, co bylo po staletí často uměle uváděno ve spor, zájem národní a zájem duchovní, spojilo se v nepřekonatelnou sílu. Svatá Přemyslovna je symbolem tohoto sepětí. Bylo by neblahým pro budoucnost Čech, kdyby se znovu ozvaly partikulární zájmy, kdyby se znovu oživily nesváry a hořkost, kdyby církev nehleděla na obecné dobro celého národa anebo část národa nevražila na církev. Potřeba sebeidentifikace po dlouhém údobí uniformity bude svádět k takovému oddělování. Pohled na Anežku měl by nás však ochránit, neboť je to postava církve patřící celému národu a je to osobnost všemi přijímaná.

Bylo by velikým neštěstím, kdyby její toužebně očekávaná kanonizace nebyla dobře pochopena. Není to totiž jen vyvrcholení dlouhých snah a už vůbec ne jen jakási odplata sedmi století modliteb. Není to závěrečný obrat Anežčina příběhu, který končí slavnostním uvedením do nebeského dvorstva. Tato staletí odložená kanonizace je počátkem a poukazem k budoucnosti. Přichází v době, kdy se před námi otevírají nové cesty. Svatá Anežka Přemyslovna přichází, aby nám ukázala tu, kterou je třeba se vydat: cestu zájmu o druhé, pomoci potřebným, služby a práce, cestu obětavosti a nesobectví, cestu modlitby, na které se ozřejmují pravé hodnoty lidského života.

Anežka je zakladatelka a budovatelka a je to svěřice neobvyklé skromnosti. To je třeba mít na paměti, když začneme tvořit její oslavu. Je sotva myslitelné, že by Anežka, která nesáhla za svého života po císařské koruně, chtěla být oslavována okázalými slavnostmi.

Z knihy „Čechy a jejich svatí“ (autor: Petr Piťha) vybral
P. Bohumír Vitásek

Přeji vám všem, milí charitní spolupracovníci, radostné prožití Vánoc a do nového roku hodně vzájemného porozumění a tvořivé a zodpovědné spolupráce na „cestě zájmu o druhé, pomoci potřebným, služby a práce, na cestě obětavosti a nesobectví, na cestě modlitby“. Pojďme, udělejme spolu něco krásného pro Boha, zve nás Matka Tereza.

P. Bohumír Vitásek

ZPRÁVY Z DIECÉZE

Tříkrálová sbírka 2015

Každý rok od 1. do 14. ledna můžete v českých městech a vsích potkat na čtyřicet tisíc charitních koledníků v kostýmech Tří králů. V návaznosti na starou lidovou tradici chodí od domu k domu nebo koledují v ulicích. Z výtěžku sbírky poté Charita Česká republika celoročně pomáhá těm, kdo si sami pomoci nedokáží. V celé republice je to na 50 000 dobrovolníků, čímž se tato akce řadí mezi největší dobrovolnické akce na našem území.

Sbírka probíhá podle přesných pravidel. Na úvod žehnají koledníkům v jednotlivých diecézích biskupové a kněží.

Žehnání koledníkům olomoucké arcidiecéze se tentokrát koná v pátek 2. ledna 2015 v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Valaš-

ském Meziříčí. Program začne v 10 hodin mší sv., po ní následuje krátký program a občerstvení v zámku Žerotínů. Ve stejný se od 15 hodin s otcem arcibiskupem setkají také koledníci v novém kostele sv. Ducha ve Starém Městě u Uherského Hradiště, po ní se koná krátké divadelní představení a občerstvení v jezuitském sklepě u kostela sv. Ducha.

Koledující skupinku tvoří zpravidla tři koledníci v dětském věku, převlečení za bájně krále (mudrce z východu), kteří se podle tradice přišli poklonit do Betléma novorozenému Ježíškovi. Koledování probíhá podle místních podmínek v průběhu prvních dvou týdnů měsíce ledna.

Koledníky Charity lze rozpoznat podle průkazky (pověření) vystavené Charitou ČR a potvrzené příslušnou diecézní Charitou. Průkaz obsahuje podpisy odpovědných osob, případně i razítko diecézní Charity. Údaje na průkazu koledníka musí souhlasit s údaji v jeho průkazu totožnosti, který si dárce může taktéž vyžádat. Kasička, do které koledníci vybírají, musí být úředně zapečetěná místně příslušným městským či obecním úřadem nebo magistrátem. **Číslo pokladničky musí souhlasit s číslem průkazky.** Na kasičce je umístěna také nálepka se znakem Charity.

Pokud koledníci, kteří požádají o dar do Tříkrálové sbírky pořádané Charitou Česká republika, na požádání nepředloží svůj průkaz koledníka nebo odmítnou ukázat úřední pečetění sbírkové kasičky,

jde patrně o koledníky, kteří se pouze vydávají za zástupce Charity a může se jedat o podvod.

Charita si nečiní výhradní právo na tento lidový zvyk. Koledovat může opravdu kdokoli. Nemůžeme ale nést odpovědnost za dary, které veřejnost svěří koledníkům, kteří nejsou evidováni jako osoby pověřené vykonávat Tříkrálovou sbírku (tzn. že nedisponují průkazem vystaveným dle výše uvedených pravidel a nevybírají dary do úředně zapečetěné kasičky).

Děkujeme všem dobrovolníkům, kteří se zapojují do koledování a přispívají tak k charitnímu dílu!

www.trikralovashirka.cz, iv

Tříkrálový koncert 2015

Poděkováním koledníkům, partnerům i všem drobným dárcům a příznivcům je tradiční Tříkrálový koncert, který v přímém přenosu odvysílá Česká televize na programu ČT 1 v **neděli 4. ledna 2015 od 18 hodin.** Během koncertu, ale i v době celé Tříkrálové sbírky Charity ČR, můžete zaslat

dárcovskou sms ve tvaru: DMS KOLEDA na číslo 87777. Z výtěžku sbírky Charita Česká republika celoročně pomáhá těm, kdo si sami pomoci nedokáží.

www.trikralovashirka.cz

Pokračujeme v kvalitě

Projekt „Pokračujeme v kvalitě“, který je realizován Arcidiecézní charitou Olomouc za finanční podpory Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu lidské zdroje a zaměstnanost, podpořil další pracovníky Charit.

Šestnáct pracovníků Charit prochází dlouhodobým vzdělávacím programem „Práce s klientem zaměřená na řešení“, který je koncipován výcvikovou formou. Pracovníci prostřednictvím interaktivní formy výuky si osvojí dovednosti a znalosti technik přístupu zaměřeného na řešení. Tento vzdělávací program je realizován

vzdělávacím střediskem Dalet v rozsahu 160 výukových hodin. Účastníci kurzu ukončí výcvik květnu 2015.

*Projektové oddělení,
Arcidiecézní charita Olomouc*

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Oblastní charita Bystřice pod Hostýnem

Svatý Mikuláš přišel i mezi nás...

Svatý Mikuláš nezapomíná, a nezapomněl ani tento rok. Přišel a přinesl dětem to, na co nejvíc čekaly, sebe i dárečky. V neděli 7. 12. 2014 již tradičně po mši svaté navštívil kostel sv. Jiljí spolu se svými pomocníky - anděly. Maminky z farnosti spolu se svými dětmi si připravily pro všechny přítomné děti krátký program... Společné čekání vyplnil příběh o rodině, kterou zachránila jejich dcera. A právě její zásluhou se nakonec rozhodl sv. Mikuláš, že i tenhle rok nakonec na Zemi půjde. Byl totiž zklamaný z toho,

jak se lidé k sobě chovají, jak na něho zapomínají a věří víc v nějakého Santu Clause. Za své vystoupení si holky a kluci vysloužili obrovský potlesk.

A pak již přišla ta neočekávanější chvíle - příchod Mikuláše, kterého děti přivítaly krásnou písničkou. Po dlouhé cestě se objevil v kostele se dvěma anděly, oči dětí se hned rozzářily a jejich pohledy se upřely na sánky plné dárečků. Promluvil k dětem svým laskavým slovem, povzbudil je, aby byly stále hodné ke všem a poslouchaly rodiče. A konečně přišel čas na rozdávání dáreků, pro které si všichni s radostí přiběhli. Nakonec poděkoval svatý Mikuláš i tříkrálovým koledníčkům za jejich obětavou, bohu-

lou činnost a také je obdaroval malou pozorností. A protože svatý Mikuláš měl ještě dlouhou cestu před sebou, poděkovali jsme mu a zazpívali hezkou písničku na rozloučenou...

Velké díky patří všem, kteří se jakýmkoliv způsobem přičinili o přípravu celého programu. Malé scholičky za přípravu písniček, hercům za jejich výkon, maminkám za přípravu kulis, Oblastní charitě Bystřice pod Hostýnem za organizování této akce a vlastně všem, kteří přispěli ke krásnému setkání...

Helena Janovská,
pastorační asistent

Charita Holešov

Charita Holešov má nové sídlo

Od poloviny roku 2014 se začalo mluvit o tom, že by mělo dojít k přestěhování sídla Charity do nových prostor. Charitním sídlem byla stará budova bývalého rabinátu, zachovaného bez výrazných stavebních proměn. Stáří budovy bylo znát na každém kroku - netěsnící okna, vlhkost a nevhodné prostory pro uskladnění pomůcek aj., s tím zvýšená spotřeba energie na topení či osvětlení. Negací bychom našli spoustu, proto všichni pracovníci uvítali rozhodnutí města Holešov, které umožnilo tento zásadní krok – přestěhování. Stěhování ze staré budovy začalo v půli října. Drobnější a menší

Velké naše díky patří především vedení města Holešov, které nám umožnilo sídlit v nových prostorách, pracovníkům VPP a panu Grossovi, který je pro stěhování uvolnil a všem dalším, kteří nám jakkoliv pomohli.

Slavnostní otevření a vysvěcení prostor se konalo ve čtvrtek 20. 11. 2014 za účasti významných hostů. Pozvání přijali představitelé města, Městského úřadu Holešov a farnosti, bývalá paní ředitelka Charity Eva Janalíková a paní dobrovolnice. Po krátké modlitbě, prosbách a přímlovách P. Bohumíra Vitáska (prezidenta

kusy nábytku jsme přestěhovali svépomocí, s nakládkou velkých a těžkých skříní a dalších potřebností nám vypomohli pracovníci VPP, pod vedení pana Grosse. Protože stěhování probíhalo za plného provozu, bylo poměrně náročné a zdoluhavé. Poslední uklízení probíhalo současně také s pořádanou sbírkou šatstva pro Ukrajinu, kterou jsme cíleně dali do téměř prázdných místností bývalé budovy, aby byl ještě naposledy námi prostor smysluplně využitý. Nepotřebný a starý nábytek jsme darovali Skautskému středisku v Holešově, vždyť jejich členové spolupracují s Charitou jako dobrovolníci a každoročně houfně chodí coby tříkráloví koledníci.

ACHO), a přání všeho dobrého od starosty města Rudolfa Seiferta, došlo k symbolickému přestřižení pásky hned třemi muži: ředitelem Mgr. Milanem Jelínkem, starostou města Mgr. Rudolfem Seifertem a P. Jerzym Walczakem. Po požeňání všech prostor a kanceláří následovalo milé posezení a občerstvení. Příjemná a veselá atmosféra těšila jak hosty, tak i hostitele. Na památku se každý host podepsal či něco pěkného nakreslil do kroniky Charity Holešov.

Všem zúčastněným děkujeme.

Leona Čapková

Charita Svaté rodiny Luhačovice

Adventní benefice v Luhačovicích

Hudební tečkou za celodenním řemeslným jarmarkem a rozsvěcováním vánočního stromu před radnicí byl 7. Benefiční koncert pro Charitu Luhačovice. V pátek 5. prosince 2014 vystoupili žáci a pedagogové hudebního oboru Základní umělecké školy Luhačovice a smíšený pěvecký sbor Leoše Janáčka v kostele sv. Rodiny bez nároku na honorář, aby podpořili místní Charitu Luhačovice.

Pátek 5. prosince byl nejen mezinárodním dnem dobrovolnictví, ale symbolem letošní benefice v Luhačovicích.

V prostorách městské galerie Elektra se otevírala vánoční výstava „Poetika a vůně adventu“. Tato výstava o zvykoslovných předmětech, tradicích adventu a betlémech bude otevřena do 11. ledna 2015. Vstupné na ni je dobrovolné a svou návště-

vou můžete podpořit Charitu Luhačovice v její další činnosti. Pracovnice Denního stacionáře Charity Luhačovice děkují všem dobrovolníkům, kteří byli ochotni na stánku prodávat rukodělné výrobky z jejich dílny. Dále děkují všem návštěvníkům, kteří se na Vánočním řemeslném jarmarku před radnicí u jejich stánku zastavili.

Závěrem pátečního dne vystoupili v kostele sv. Rodiny žáci a pedagogové Základní umělecké školy Luhačovice spolu se smíšeným pěveckým sborem Leoše Janáčka Luhačovice, kteří zahráli a zazpívali na 7. Benefičním koncertu pro Charitu Luhačovice. Pomohli nám tak získat spolu se sponzory částku

11 613 Kč. Výtěžek z koncertu chceme použít na nákup nové automatické pračky pro potřeby charitní pečovatelské služby, která zajišťuje péči o seniory a zdravotně postižené. Děkujeme dobrovolníkům, kteří při koncertu pomáhali a přispěli tak k jeho slavnostní atmosféře.

V neposlední řadě chceme poděkovat za vaše finanční příspěvky. Děkujeme, že jste se přišli naladit na dobu adventní a nadcházející vánoční čas.

Mgr. Anna Martincová
sociální pracovník, metodik, PR a propagace

Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov Adventní koncert v Novém Hrozenkově

V pátek 12. prosince se v chrámu sv. Jana Křtitele v Novém Hrozenkově konal tradiční adventní koncert pořádaný Charitou Svaté rodiny Nový Hrozenkov. Již před 18. hodinou se příchozí mohli zahřát teplým punčem a ke koupi byly nabídnuty také výrobky z Denního stacionáře Slunečnice v Halenkově.

Pozvání přijal komorní soubor Musica Minore, složený ze špičkových mladých umělců. Toto uskupení interpretuje komorní hudbu od baroka až po současnost včetně vlastní tvorby. V hudebním programu byly zahrnuty skladby velmi živé a plné energie, prolínající se napříč stoletími. Společným cílem těchto mladých umělců je přinést klasickou hudbu i do oblastí, kde nepůsobí profesionální umělecká tělesa, proto jsme si je také mohli vyslechnout v Novém Hrozenkově. Soubor Musica Minore se může pochlubit spoluprací s předními českými umělci, jako je například Václav Hudeček či Jiří Stivín a další.

Úvodní i závěrečné slovo adventního koncertu pronesla ředitelka Charity Svaté rodiny Nový Hrozenkov Ing. Danuše Martinková, která milým slovem přivítala komorní soubor i návštěvníky koncertu.

Výtěžek z tohoto koncertu bude použit na nový projekt Lávk - Sociální rehabilitace, zaměřený na skupinu lidí, kteří se potřebují naučit žít s trvalým zdravotním omezením, či jinými obtížemi a v praktickém životě překonávat některé nepří-

znivé dopady tohoto omezení. V této nově založené službě jde převážně o nácvik a podporu při různorodých činnostech, vedení uživatelů ke všem aktivitám směřujícím k dosažení lepší samostatnosti, nezávislosti a soběstačnosti.

Děkujeme všem návštěvníkům za účast a finanční příspěvek a komornímu souboru Musica Minore za přijetí pozvání.

Mgr. Ludmila Heriánová, DiS.

Charita Olomouc

Noc venku upozornila na problematiku bezdomovectví

Druhý ročník charitativní akce Noc venku proběhl v Olomouci ve čtvrtek 20. listopadu 2014 v U-klubu a jeho bezprostředním okolí. Akce upozornila širokou veřejnost na problematiku bezdomovectví.

Noc venku má ambici stát se dlouhodobým projektem, který si klade za cíl upozornit na stále aktuálnější sociální téma lidí bez domova. Kořeny nového pohledu na tuto problematiku najdeme ve Velké Británii, kde má pořádání obdobných akcí mnohaletou tradici. Komunitní práce tohoto typu jsou v dnešní době velmi rozšířené i v mnoha dalších zemích včetně Spojených států amerických a je jim věnována značná pozornost a úsilí.

Organizátoři olomoucké Noci venku chtějí prostřednictvím této kulturně charitativní činnosti zvýšit povědomí o životě bezdomovců a potřebnost upozornit na jejich mnohdy těžko řešitelné problémy.

Namísto klasického vstupného byly vybírány potravinové balíčky v minimální hodnotě 50 Kč. Ty se symbolicky sbíraly do popelnice. Do „sběru“ se aktivně zapojilo přes dvě stě dárců a vybralo se přibližně tisíc kusů potravin, které budou během zimního období použity sociálními pracovníky Charity Olomouc převážně pro potřeby denního centra.

Zajímavý nápad se konal také díky podpoře mnoha dobrovolníků a zapojení Armády České republiky, která všem zúčastněným poskytl zdarma horký čaj a polévku.

Během večera bylo možné zažít komentovanou exkurzi „Streetwork a jeho zákoutí“, která nabídla pohled na práci v terénním programu po boku zkušeného sociálního pracovníka Charity Olomouc Tomáše Pavlíčka.

Ti neodvážnější měli možnost si na vlastní kůži vyzkoušet, jaké to je spát v chladnou listopadovou noc bez střechy nad hlavou. Společně před klubem nakonec přenocovalo celkem 11 lidí, kteří ráno obdrželi čestný certifikát za účast.

Dojmy těch, kteří přenocovali, se většinou shodují: pro většinu to byla tvrdá zkušenost, po které nahlíží na problém bezdomovectví jinými očima.

Své k tomu dodal Libor Jelínek, jeden z účinkujících v představení divadelního spolku Úlet: „Snad příchodzí pochopili, že lidé bez domova nesedí jen na lavičkách a popíjejí víno. Mnozí z nás jsme nerezignovali. Problém života bez domova jsem sám řešil několik let. Dnes jsem na tom trochu líp, díky charitativnímu zařízení.“

Po celou dobu akce probíhal bohatý doprovodný kulturní program. Venkovní stany nabídly ping-pongový turnaj, filmové projekce, ale také výtvarnou dílnu, kde bylo možné navrhnout vlastní design nákupní tašky. Ty bylo následně možné zakoupit a podpořit tímto způsobem projekt i finančně.

Hlavní program probíhal v sále U-klubu, kde vystoupil divadelní spolek lidí s bezdomoveckou zkušeností ÚLET (působí v rámci AD Samaritán Charity Olomouc), spolu s olomouckou improvizací skupinou O.Li.Vy. Následoval koncert folk-rapové slovenské autorky Katarzia a rakovnického kvarteta Manon Meurt.

Hlavním pořadatelem olomoucké Noci venku byla Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci v úzké spolupráci s Charitou Olomouc a Armádou České republiky, a se sociální firmou socio.faktor. K projektu se ve stejný den zapojilo dalších 13 měst.

chol

Charita Otrokovice

Exekutor nebo snad exekutor nad zákon?

Ve své každodenní praxi „dluhového poradce“ se setkávám s mnohými příběhy a případy, které nelze nechat jen tak bez povšimnutí. Vždycky si říkám: „Co mne může v mém oboru ještě nového potkat, vždyť už jsem se setkala snad se vším...“. Jak jsem ale nedávno zjistila, opět jsem se zmýlila, nesetkala jsem se se vším. Před časem se na naši službu obrátil klient se žádostí o pomoc a tehdy jsem se musela sama sebe zeptat: „Kam může exekutor, coby osoba úřední, která navíc zastupuje stát, až zajít? Bohužel, někdy hodně daleko!“ Odvážím se tvrdit, že někdy až na hranu zákona. Jak si jinak vysvětlit „přehmaty“ (jsou to ale vůbec přehmaty??), kterých se exekutor dopustil? Pro uklidnění však dodávám, že naštěstí se jedná spíše o výjimky, než o běžnou praxi. Ale ani k nim by nemělo docházet.

Ten výše zmíněný klient přišel s tím, že mu exekutor vydražil nemovitost. Šlo o situaci závažnou, ale za jistých okolností k ní

může dojít. Nemůže k ní dojít ale v době, kdy není pravomocně ukončeno insolvenční řízení. Po seznámení s případem klienta jsem došla k závěru, že při postupu exekutora v exekučním řízení došlo k více podivným „přešlapům“. Klient si byl plně vědom svého závazku vůči oprávněnému, a proto, po dohodě s Exekutorským úřadem, ihned začal svůj závazek splácet. Podivné bylo to, že i když klient začal souběžně pracovat, výdělek měl poměrně vysoký a soudní exekutor mohl nařídít srážky z platu a tím docílit úplného plnění, přistoupil k prodeji nemovitosti se smluvním zástavním právem, ve které klient společně s rodinou bydlí. Daným postupem, jak se domnívám, citelně zasáhl do práv klienta. Soudní exekutor totiž plně nevyužil přednostní způsoby provedení exekuce dle §58 a §59 zákona č. 120/2001 Sb. EŘ, které by vedly zcela jistě k uspokojení práv oprávněného, a které mu zároveň zákon umožňuje (právě proto zákonodárce

zvolil tento postup při volbě způsobů provedení exekuce soudním exekutorem). S tímto názorem na provedení výkonu exekuce se ztotožňuje nejen zákon, ale i názory ostatních soudních exekutorů (viz Komorní listy III/2014, 6. ročník, str. 22), citují:

“...při výkonu exekuce soudní exekutor postupuje tak, aby šetřil práva všech účastníků exekučního řízení. Smyslem exekuce není trestat povinného, ale především uspokojit oprávněného v co nejkratším časovém horizontu a v nejvyšší možné míře.”

Klient byl posléze nucen podat návrh na povolení oddlužení, navíc se domníval, že v insolvenčním řízení se exekuční řízení přerušuje a nelze exekučně vykonávat. Přesto soudní exekutor nejdříve přistoupil k provedení mobiliární exekuce s mnoha pochybeními a poté k vydražení nemovitosti. Toto jednání je ale v rozporu s ustanovením zákona č. 182/2006 Sb., z kterého vyplývá, že nelze v insolvenčním řízení provést exekuci žádným způsobem, a to od hodiny a data uveřejnění v insolvenčním rejstříku do pravomocného ukončení insolvenčního řízení.

K porušení zákona exekutorem ale nedošlo jen ve výše popsaném případě, ale i v dalších případech u jiných klientů. Na službu se obrátili klienti, kteří úspěšně ukončili oddlužení splátkovým kalendářem, (někteří splatili své závazky na 100 %), přesto soudní exekutor po takto úspěšně skončeném insolvenčním řízení pokračoval v přerušované exekuční řízení, a to srážkami ze mzdy. Přičemž insolvenční zákon jasně stanoví, citují:

„...dlužník se osvobozuje od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení v rozsahu, v němž nebyly uspokojeny. Osvobození se též vztahuje na věřitele, k jejichž pohledávkám se v insolvenčním řízení nepřihlíželo a na věřitele, kteří své pohledávky do insol-

venčního řízení nepřihlásili, ač tak měli učinit. Osvobození se též vztahuje i na ručitele a jiné osoby, které měly vůči dlužníkovi pro tyto pohledávky postihu.”

Zde popsané případy nelze nechat jen tak bez povšimnutí. Není možné, aby docházelo k takovým „přeslapům“ úředních osob z pozice mocnějších. Domnívám se, že soudní exekutor působí právě jako úřední osoba, pověřená výkonovou mocí v zastoupení státu. Jako taková má celou řadu oprávnění, ale i stejnou míru povinností a jako taková se musí zákony striktně řídit a nemůže ze svého postavení zákony svévolně porušovat, ba dokonce - dovolují si vyslovit - povyšovat se nad zákony. Primárně ona musí mít povědomí o tom, že zákony jsou od toho, aby se dodržovaly a jejich dodržováním přispívat k předcházení chaosu a porušování základního řádu. Při výkonu exekuce se soudní exekutor řídí postupy a principy, jenž jsou zakotveny v zákonech, vyhláškách a dalších předpisech, kdy, citují: *“...exekutor má postupovat dostatečně pravdivě, pečlivě, svědomitě a poctivě.”* Nad to se má exekutor při výkonu exekuce řídit Etickým kodexem soudního exekutora, který mimo jiné stanovuje: *“...důvěra, již exekutorovi a jeho zaměstnancům prokazuje stát i veřejnost, musí být vyvážená nejen vysokou odbornou způsobilostí, důsledným uplatněním a zachováním práva, respektu, dodržování práv a právem chráněným zájmům fyzických a právnických osob při provádění exekuční a další činnosti, ale i morální integritou a respektováním nejvyšších morálních standardů při výkonu odborné praxe.”*

Zpracovala: Mgr. Jitka Švajdová,
sociální pracovnice, Dluhové poradenství Samaritán

Charita Svitavy

Vietnamský večer ve svitavském centru Fabrika

První prosincový večer se ve svitavském multikulturním centru Fabrika potkaly skupiny Čechů i Vietnamců žijících ve Svitavách.

Charita Svitavy a Centrum na podporu integrace cizinců pro Pardubický kraj zde společně pořádaly komponovaný večer na téma Vietnam s prostým názvem „Vietnamský večer“.

Smyslem akce bylo obyvatelům Svitav přiblížit kulturu vietnamské menšiny. Pro účastníky akce byl nachystán bohatý program včetně skvělého občerstvení z tradiční vietnamské kuchyně, kterou připravili svitavští Vietnamci.

Skupina Son Huong a paní Hoa se postarali o hudební vystoupení a přiblížili nám neznalým vietnamské kultury tradiční hudební nástroje a techniky zpěvu zapsané na seznamu UNESCO

jako nehmotné kulturní dědictví světa. Jana Tomášová z Muzea loutkářských kultur v Chrudimi představila fenomén vietnamského vodního loutkového divadla, kde jevištěm je vodní hladina. Celého večera se účastnil velvyslanec Vietnamské socialistické republiky v České republice Jeho Excelence pan Truong Manh Son s manželkou a starosta Svitav David Šimek.

V sále panovala pozitivní atmosféra. Velký dík patří svitavským Vietnamcům za přípravu vynikajícího občerstvení, Centru na podporu integrace cizinců pro Pardubický kraj za výbornou spolupráci, moderátorce večera Vu Hai Anh (Aničce) za výborné provázení večerem, všem účinkujícím za nevšední zážitek. Poděkování patří také Středisku kulturních služeb za zapůjčení sálu. A také všem účastníkům, že nás nenechali ve štychu a i přes nepřízeň počasí se Vietnamského večera zúčastnili.

David Šmída

Přednáška o Keni v Alternativním klubu TYJÁTR

Na 16. října 2014 jsme pozvali do Alternativního klubu TYJÁTR ve Svitavách Lenku Kohlovou s přednáškou o Keni. Jako dobrovolnice tam spolu s dalšími dobrovolníky pomáhala vytvářet mapy měst a řek na internetu (tak, jak známe například mapy.cz). Bylo to z toho důvodu, aby organizace mohly pomocí těchto map lépe zasáhnout v případech občanských nepokojů, válek a podobně. Kromě popisu své činnosti v Keni nám přiblížila pří-

rodní krásy země, ale i radosti a starosti Keňanů (mj. se zmínila i o Kibeře, největším slumu světa). I přes nízkou účast se vytvořila příjemná atmosféra, večer končil diskusí a možností si prohlédnout „suvenýry“.

Děkujeme všem účastníkům za to, že přišli, a Lence Kohlové za to, že se přijela podělit se svými zkušenostmi.

Bc. David Šmída

Charita Šternberk

Vernisáž výstavy Barevný podzim života

Chtěla bych se s vámi podělit o zkušenosti s organizováním výstavy. Nejdůležitější je najít dobrého fotografa s citlivým přístupem a požádat uživatele služeb, zda budou ochotni vyjít ze svého soukromí. V našem případě se jedná o fotografku Šárku Orságovou a o uživatele Charitní pečovatelské služby.

Za cíl jsme si stanovili představit veřejnosti práci pečovatelek v přirozeném prostředí rodin a ukázat, jaký může být závěr života seniora. V průběhu měsíců června – října vznikaly fotografie, pak došlo na debaty nad fotografiemi a jejich výběr.

Protože náš projekt Podzim života je již 5 let podporován Nadací Taťány Kuchařové – Krása pomoci, požádala jsem vedení nadace o záštitu nad výstavou. Asi jedním z nejtěžších úkolů bylo stanovit termín, abychom mohli předsedkyni Správní rady Nadace Taťány Kuchařové přivítat osobně při vernisáži. I to se nakonec podařilo a 26. listopadu 2014 se ve Šternberku objevila usměvavá a velmi krásná žena Taťána Kuchařová, s ředitelkou nadace Lucií Maliníkovou a projektovou manažerkou Andreou Procházkovou. Před samotným zahájením byl prostor k osobním rozhovorům, byla jsem překvapena, že si Taťána pamatuje zážitky z našeho posledního setkání před 3 lety v Litovli, kdy osobně navštěvovala naše uživatele (natáčení spotů pro Benefiční koncert v České televizi). Mohla jsem přivítat hosty – starosty z města Šternberka Ing. Stanislava Orsága a města Litovle Ing. Zdeňka Potužáka a také novou senátorku MUDr. Alenu Šromovou.

Ke slavnostním okamžikům přispěl vynikající zpěv Jiřího Přibyla za klavírního doprovodu Milady Jedličkové z Moravského divadla v Olomouci. V programu zazněl proslov Taťány Kuchařové, byla představena pečovatelská služba její vedoucí Ing. Ludmilou Zavadilovou a samotné výstavě se vyjádřila autorka Šárka Orságová. To vše bylo zabaleno mými slovy poděkování, drobnými pozornostmi a květinami.

V rámci výstavy můžete shlédnout 15 velkoformátových fotografií – malých příběhů, kde je např. portrét uživatele, fotografie s pečovatelkou, detail ze života uživatele, co mu přináší radost. Chtěli jsme naplnit slova výstavy, že závěr života seniora nemusí být jen smutný - černobílý, ale barevný v hřejivých tónech přicházejícího podzimu. Jsou zde připomenuti i klienti, kteří v letošním roce zemřeli, ale v našich srdcích zůstali i nadále.

Mé poděkování patří manželům Ševčíkovým - majitelům restaurace Expedice PC, kteří připravili nezištné občerstvení v „hanáckém stylu“ a samozřejmě všem pracovníkům tohoto projektu za kvalitní každodenní práci.

Výstava je otevřena až do konce roku.

Bc. Pavlína Vyzořilová

Oblastní charita Uherský Brod

Svatý Mikuláš na návštěvě v Charitním domě ve Slavkově

Tato stará křesťanská tradice potěšila všechny obyvatele našeho Charitního domu ve Slavkově a samozřejmě i personál. Vždyť tři známé postavy v krásných kostýmech nám byly tak blízko už v dětství a my je mohli opět přivítat. A bylo na co se dívat, co obdivovat a z čeho se radovat! Svátý biskup Mikuláš procházel pokoj po pokoji a na nikoho nezapomněl se sladkou odměnou. Tě měl krásný dlouhovlasý anděl plný košík. Za to čert rohatý ho doprovázel jen

se starým prázdným pytlém a velkým blekotem. Nakonec však, k našemu štěstí, odcházel s prázdnou. A nám tu po třech hostech kromě dobré nálady zůstalo i malé poučení, že se přece jenom vyplatí stát na straně krásy a dobra podle příkladu nezapomenutelných světců, a že v zápase o tuto pravdu je třeba neochabovat.

s. Markéta Anežka Luxová

Dětem z Azylového domu se plní sny

Bylo pro mne velmi hezkým překvapením, když mne oslovila paní Lenka Slívová, dramaturgyně Kino Máje se zajímavou myšlenkou. Její tvůrce Lukáš Velecký za přispění Pavla Vrágy, Lenky Slívové a celého týmu dobrovolníků dal myšlence konkrétní podobu – splnit dětem z Azylového domu jejich tajná přání. Vzhledem k tomu, že se blíží vánoční svátky, jde o správnou chvíli, zbývá ještě tedy doplnit správné místo. Tím místem bylo Kino Máje v Uherském Brodě, a tak se mohla v sobotu 8. listopadu 2014 uskutečnit charitativní akce Vegenajt s pořadovým číslem dvě. Kdo náhodou neví, co slovo Vegenajt v sobě skrývá – pak musím prozradit, že jde o velmi příjemnou záležitost - jde o večer plný vůní, chutí, barev, zvuků, prostě všechny smysly si přijdou na své. Na stolech bylo možno vidět a ochutnávat jak sladké, tak slané vegetariánské, veganské a raw pokrmy. To vše za doprovodu živé hudby kapely Thom Artway a 12.PIET. Všichni kuchaři připravili svá jídla bez nároku na honorář, stejně tak se zapojili do charity výše jmenovaná kapela

Thom Artway a organizátoři, za což jim patří velký obdiv a dík. Veškerý výtěžek v celkové hodnotě 18 219 Kč směřuje k obdarovaným dětem. Ty v dopise Ježíškovi projeví svá tajná a mnohdy nedostižitelná přání. Díky štědrým dárcům budou moci letos o Vánocích vidět, jak se sen stává skutečností. Mimo jiné součástí sbírky byla také sbírka hraček a knížek. Protože výtěžek z akce vysoce převyšuje očekávání pořadatelů, budou děti obdarovány ještě jednou – pojedou na výlet do Galaxie Zlín, kde je čeká spousta zábavy a dobrodružství.

Velké poděkování patří všem organizátorům a obětavým lidem, kteří se do akce zapojili a všem, kteří otevřeli svá srdce a přispěli k nemalé radosti dětí, které neměly to štěstí mít rodinu, domov a potřebné zázemí.

Vánoce klepou na dveře a my směle říkáme – pojdte dále.

*Jana Jurásková,
vedoucí Azylového domu*

Člověk nežije tolik z lásky, kterou přijímá, jako mnohem více z té, kterou dárje.

Touto cestou chceme co nejsrdečněji poděkovat vám, všem dobrodincům, za finanční a materiální dary, které jste v roce 2014 poskytli skrze naši Charitu zejména sociálně slabým rodinám, lidem bez přístřeší, matkám s dětmi v nouzi a dalším potřebným lidem, kteří se ocitli ve velmi tíživé životní situaci.

Předkládáme základní přehled o různých formách pomoci, kterou nad rámec svých povinností poskytla Oblastní charita Uherský Brod, a které významným způsobem doplňují poskytování sociálních služeb dle zákona č. 108/2006 Sb. O sociálních službách.

- Poštovní potravinová sbírka ve farnostech přinesla 300 kg potravin.

- Listopadová potravinová sbírka, která byla součástí Národní potravinové sbírky, přinesla 1080 kg potravin.
- Opakovaná sbírka potravin v prodejně Hruška přinesla 250 kg potravin.
- Během roku jsme několikrát obdrželi potraviny od Potravinové banky, jejímiž jsme členy. Celkové množství získaných potravin činilo 1700 kg.
- Velmi úspěšná byla II. Adventní sbírka potravin ve farnostech – 1600 kg opět většinou trvanlivých potravin.
- Z Tříkrálové sbírky jsme pomohli, dle přesně nastavených pravidel, téměř 45 sociálně slabým rodinám našeho děkanátu. Do těchto rodin směřovala pomoc v celkové výši 300 000 Kč (např. úhrada obědů ve školách, pořízení oblečení, školních pomůcek, přispěli jsme na úhradu drahých léků,

uhradili jsme ubytování studentům na internátech, apod.). Žadatelé nedostávají do rukou peněžní hotovost, na pořízení výše uvedených věcí dohlíží pracovník Charity.

• V rámci naší humanitární pomoci jsme odeslali 50 velkých pytlů s oblečením do válek sužované Ukrajiny. Oblečení se vybralo zejména mezi pracovníky naší Charity.

• Uspořádali jsme sbírku na pomoc dětem z dětských domovů na Ukrajině. Převážně mezi pracovníky naší Charity se podařilo shromáždit 19 vánočních balíků, ve kterých bylo zejména nové oblečení, obuv, školní potřeby a také nějaké cukrovinky. Hodnota jednoho balíku musela být min. ve výši 1000 Kč.

chub

Tam, kde zastavil se čas...

Když se řekne o nějakém místě, že se v něm zastavil čas, tak nás napadá, že jde o místo světem zapomenuté. Jsou však místa, kde se zastavil čas lidem, tedy těm, kterých mysl postupně zastírá závoj zapomnění. Ano, píšu o lidech trpících Alzheimerem.

Postupně začínají vnímat svět jinak než my ostatní, činí jim potíže zorientovat se v prostoru, v pokročilých stadiích mají problémy i s rozpoznáváním tváří svých blízkých. Nemoc napadá převážně starší generaci, přičemž věkové rozpětí takto postižených jedinců je poměrně široké.

Není však svým výskytem tak vzácná, takže si nikdy nebudeme jisti, jestli tato nemoc nepostihne i nás.

Příčina této choroby je do značné míry dosud zahalena tajemstvím. Samotná léčba nanejvýš dokáže zbrzdit její postup, trvale vyléčit ji zatím nelze.

Co můžeme za těchto okolností pro handicapované udělat? Potřebné jsou nejenom léky, ale především snaha se věnovat takto postiženým občanům v co největší možné míře. Musíme pro ně vyvářet prostředí blízké rodinnému, naplněnému lidskou láskou a porozuměním.

A takovým místem je denní stacionář Domovinka v Uherském Brodě. Když návštěvník vejde do tohoto prostoru, místo očekávaných chmur ho upoutají světlem prozářené místnosti. Ano, i světlo je v takových případech lékem nanejvýš potřebným, neboť pro osoby takto postižené je tma zosobněním mnoha nejistot.

Po rozhlédnutí je člověk obklopen kombinacemi žlutých a pastelově hnědých barev, které navozují u každého z přítomných pocit pohody a bezpečí. Na jedné ze stěn místnosti visí obrázky překrásné horské přírody, na jiné pak nechybějí malby, nejednou vytvářené samotnými pečovateli tohoto zařízení. Měkká rozložitá křesla a zřetelně dřevěná imitující dlaždice dokreslují ráz míst, kde osamocenosť duše s tělem v jednotu vstupují.

Pro usnadnění pohybu jsou místnosti označeny nápisy, piktogramy, anebo barevně odlišeny, potřebné komody jsou kvůli usnadnění orientace na neměnných místech, hodiny mají velký, dobře čitelný ciferník.

Je toho zde hodně pohledem k materiálnímu obdivu, ale tím největším bohatstvím jsou tady nepochybně lidé. Tedy všichni ti, kteří se zde podílejí na převládajících pocitech harmonie, klidu a porozumění.

Někteří klienti stacionáře v křeslech podřimují a snad sní o světě, který je už jiným, než ten, který dříve prožívali. Základem všeho zde dění je však předpoklad, že cokoli nemocný řekne nebo udělá, je pro něj v daném okamžiku realitou a nemá smysl to měnit.

Pečovatelé plně respektují stav nemocných a citlivě dbají, aby nikdo nebyl do jakékoliv činnosti nucen, nýbrž jemně motivován. Může se jednat například o čtení článku z novin a vyprávění o něm, hraní různých her nebo nacvičování konkrétních činností, třeba i jednoduchých popěvek.

Jelikož se vychází z toho, že u osob s demencí je dlouhodobá paměť zachována relativně nejdéle, využívá se i vzpomínek a jejich vybavování prostřednictvím různých podnětů, třeba fotografií. Lidé s demencí se tak mohou vrátit ke známým věcem, což jim přináší uklidnění a pocit bezpečí.

Terapie může zahrnovat i přehrávání hudby v tiché místnosti. Často se používá v kombinaci s přírodními zvuky – šum moře, zpěv ptáků.

Všichni ošetřující se však chovají ke svým klientům co nejcitlivěji, tedy tak, aby byla zachována a posílena lidská důstojnost. Není toho málo, co by měli činit ti, kteří mají klienty na starosti.

To nejdůležitější mají jistě na paměti, vědí, že musí mít otevřené srdce pro ty, kterým osud nenávratně bere jejich minulost.

Jaromír Slavíček

Oblastní charita Uherské Hradiště Dobrovolníci opět rozdávali radost

Koncem listopadu se uskutečnila další akce Dobrovolnického centra Oblastní charity Uherské Hradiště. Tentokrát dobrovolníci přišli potěšit a povzbudit pacienty v uherskohradištské nemocnici. Celkem navštívili dvě oddělení (Oddělení následné péče a Zdravotně sociální středisko) a o dobrou náladu rozhodně nebyla nouze. Dobrovolníci seniorům rozdávali srdíčkova práníčka, plná pozitivních vzkazů, obrázků a citátů.

„Akce byla skutečně velmi vydařená. Sešlo se celkem deset úžasných dobrovolníků a podařilo se nám rozdat 136 srdíček, a to je opravdu úžasný výsledek. Pacienti byli velmi vděční, vykouzlili jsme jim úsměv na tváři, což bylo hlavním smyslem tohoto odpoledne. Největší poděkování patří samozřejmě dobrovolníkům – jsou to opravdu lidé se srdcem na správném místě,“ okomentovala celou akci vedoucí Dobrovolnického centra Barbora Grósová.

Letos v listopadu je to navíc už rok, co Dobrovolnické centrum s uherskohradišťskou nemocnicí uzavřelo spolupráci zaměřenou právě na aktivizaci seniorů. Dobrovolníci za seniory pravidelně docházejí, tráví s nimi volný čas - procházkami,

předčítáním, povídáním, hrami apod. Nutno podotknout, že jak senioři, tak dobrovolníci si tento program velmi pochvalují a společně strávený čas je pro obě strany vždy milým zpestřením.

Iva Kučerová

Vánoce přicházejí

Čas adventu je jedno z nejkrásnějších období v roce a v tento čas se uživatelky Centra denních služeb pro seniory pilně připravují na Vánoce. Společně pečeme cukroví, někdy i přitom mlsáme, zdobíme stromček, vytváříme dárečky pro rodinné příslušníky. Náladu v Centru nám zpříjemnila návštěva dětí ze základní školy, které si pro nás připravily vánoční písně, básničky, ale i hádanky. Další milá návštěva byla od členek z místního Klubu důchodců, které nám zazpívaly vánoční koledy a my si mohly společně za-

notovat písně z našeho dětství, popovídat si o vánočních zvycích. Tímto bychom vám chtěly poděkovat za spolupráci v roce 2014, popřát krásné Vánoce v kruhu těch nejbližších a do nového roku 2015 hodně štěstí, zdraví a úspěchů.

Mgr. Radka Stuchlíková,
vedoucí CDS OCHUH
Foto: archiv CDS.

Tři králové jsou opět tady

Bliží se největší česká charitativní akce - Tříkrálová sbírka 2015. V šestačtyřiceti obcích a městech na Uherskohradišťsku proběhne ve dnech 1. – 14. ledna, a to již po šestnácté. Vyzbrojení radami, průkazkou a zapečetěnou pokladničkou se vydají dobrovolníci nejprve do kostela svatého Ducha ve Starém Městě, kde 2. ledna od 15 hodin proběhne setkání všech koledníků Arcidiecéze olomoucké s Otcem arcibiskupem Mons. Janem Graubnerem.

Slavnostní mše a požehnání místních koledníků proběhne v sobotu 3. ledna v 9.00 h v kostele sv. Františka Xaverského na Masarykově nám. v Uh. Hradišti. Mše bude celebrowaná O. Janem Turkem, uherskohradišťským děkanem.

Pak už se koledníci vydají zvonit na dveře domácností, aby jim do 14. ledna, kdy sbírka oficiálně končí, požehnali do nového roku, rozdali drobné dárky a do kasičky vybrali dobrovolný příspěvek.

„Touto sbírkou vyzýváme všechny lidi dobré vůle, aby se zapojili

nejen do pomoci potřebným prostřednictvím finančního daru, ale aby světlo Boží lásky od koledníků šířili dále do vztahů i duší všech blízkých," říká koordinátor sbírky uherskohradištské Charity Jiří Strogan.

Oficiálně pak bude koledování v Uherském Hradišti zahájeno v pondělí 5. ledna. „Novinkou letošního roku je Tříkrálový průvod města Uherského Hradiště. Koledníci se v 16 hodin setkají před klášterním kostelem, kde si zazpíváme a za hudebního doprovodu studentů ZUŠ Uh. Hradiště projdeme Mariánské náměstí, Prostřední ulicí, tradičně zastavíme před lékárnou na Masarykově náměstí a hodně zdraví, štěstí a dlouhá léta popřejeme také zástupcům městského úřadu. Tříkrálový průvod bude zakončen

stylově, u jesliček ve farním kostele sv. Františka Xaverského, kde koledníci společně zazpívají koledu. Zajímavostí je, že nás po většinu naplánované trasy doprovodí i králové na koních," dodává Jiří Strogan.

A že Tříkrálová sbírka není jen o sbírání peněz na prospěšné účely, ale je také prostorem pro setkávání se - svědčí doprovodná aktivita pro koledníky. V neděli 25. ledna se na zimním stadionu v Uherském Hradišti od patnácti hodin uskuteční „děkovné“ bruslení. Program plný soutěží a her je určen pro všechny, kteří se jakýmkoliv způsobem zapojili do průběhu či organizace sbírky v regionu.

Iva Kučerová

Charita Zábřeh

Pečovatelka zábřežské Charity získala ocenění

Svým optimismem a vlídností si pečovatelka získala sympatie klientů i kolegů. Pomáhá lidem nejen odborností, ale i srdcem. Za svoji vlídnost, dobrosrdečnost, ochotu i spolehlivost získala pečovatelka Charity Zábřeh paní Anna Foltýnová Cenu sympatie. Ocenění převzala koncem října v Rytířském sále Senátu Parlamentu ČR v rámci vyhlášení vítězů 9. ročníku „Ceny kvality v sociálních službách“. Anketu vyhláší každoročně redakce časopisu Ošetřovatelská péče ve spolupráci s Radou kvality ČR.

Do Charitní pečovatelské služby nastoupila Anna Foltýnová před šesti lety. Ač absolventka střední ekonomické školy, před suchými čísly jí to vždy táhlo více k lidem. Ze začátku pečovala o klienty v Mohelnici. Po půl roce převzala samostatný terén v Dubicku a okolí, kde ji můžeme potkávat dodnes. Její práce spočívá převážně v hygienické péči o imobilní klienty, kterým také připravuje nebo dováží stravu. Každodenně také pečuje o nevidomou paní, s níž v současnosti sestavuje kuchařku jejích oblíbených jídel. Před časem jí pomohla namluvit CD s jejími vzpomínkami, které paní věnovala své rodině. „Práce mě baví a naplňuje. Člověk při ní dává a zároveň mnoho dostává," řekla oceněná Anna Foltýnová. „Všichni mají Aničku moc rádi a oceňují její pečlivost a vztah k práci. Vždy má úsměv na tváři a tím je vždy potěší. Ještě nikdy se nestalo, aby neměla dobrou náladu, přestože víme, že má také různá trápení," prozradila na ni její kolegyně Lenka Morávková.

Ocenění paní Foltýnové je také ohodnocením činnosti celého střediska Charitní pečovatelské služby. Smyslem takového akce je upozornit na potřebnost a důležitost tohoto stále nedoceněného povolání. Ve stárnoucí společnosti je pečovatelská služba vhodnou možností, jak zachovat kvalitu života lidí, kteří jsou odkázáni na pomoc druhých. Je možností, jak i v pokročilém věku v osamocení či s postižením žít důstojně a mít zabezpečeny základní lidské potřeby. Pečovatelka přichází do domácností a pomáhá zde s úklidem, osobní hygienou, zajišťuje a podává stravu, zabezpečuje nákupy a další drobné pochůzky, praní prádla, apod. Charita Zábřeh poskytuje pečova-

telskou službu 7 dní v týdnu převážně v době od 7 do 20 hodin. V loňském roce se 14 pečovatelek staralo o 318 klientů. Charita rozšířila také poskytování večerních a víkendových služeb, kdy v terénu pracují již tři pečovatelky proti jedné v minulých letech. O kvalitě Pečovatelské služby svědčí i další ocenění. Titul „Pečovatelka roku 2008“ získala paní Jitka Veiglerová a o tři roky později v roce 2011 obdržela totéž ocenění také paní Jaroslava Klímová.

Uznání za práci a především přístup ke klientům si zaslouží všechny pracovnice Pečovatelské služby. I na ně lze veskrze vztáhnout slova, kterými ocenila práci Anny Foltýnové jedna z jejích klientek: „Je to bezvadná, spolehlivá a pečlivá žena. Odvede práci svědomitě a mnoho věcí pro mne udělá navíc. Dokáže povzbudit, ošetřit kdejakou bolístku a udělat mi mnoho a mnoho radosti. Je to žena s velkým srdcem, která pro mne mnoho udělala, za což jí velmi vděčím a nikdy nepřestanu děkovat.“

*Jana Skalická,
propagace*

Vrcholí přípravy na Tříkrálovou sbírku 2015

Přípravy na další ročník Tříkrálové sbírky začaly již v červnu, kdy se dobrovolníci Charity pustili do balení minibalíčků kadidla a pro rozdávání v domácnostech navštívených jich připravili přes třicet tisíc. Teď již jsou společně s požehnanou křídou, tříkrálovým cukrem, instrukcemi a dárky pro koledníky připraveny v taškách

k předání vedoucím skupinek. Koledníci, vyslaní zábřežskou Charitou, budou letos opět označeni jedinečnou keramickou hvězdičkou. Tu letošní pro ně vyrobily šikovné ruce maminek z Mateřského a rodinného centra Hnízdo, za vydatné pomoci jejich dětí. Část hvězdiček tvořili také klienti Denního stacionáře Domovinka.

Křídý byly požehnány o první adventní neděli v kostele sv. Bartoloměje v Zábřehu. Naše dceřiná sociální firma REPARTO Zábřeh s.r.o. zase připravila hygienicky balené cukříky s tříkrálovým potiskem a to rovnou pro celou Českou republiku. Bílé zlato – jak se cukru říká – slouží jako poděkování dárcům za projevenou štědrost. Aby bylo možné podělit všechny navštívené domácnosti, připravila Charita během třech týdnů zhruba 3,2 miliónu sladkých dutinek. Do přípravy se letos také zapojili studenti Střední školy sociální péče a služeb Zábřeh. Pro krále vyrobili 25 originálních korun. Ty poslouží nejen ke koledování, ale tři z nich si nasadí králové již 21. prosince. Bude to na Zábřežském vánočním jarmarku, kdy významní představitelé veřejného života budou jako tři králové ne-tradicičně koledovat u perníkové chaloupky. Jednoho z králů bude

hrát starosta Zábřehu. „Protože na chaloupce moc perníků nezbylo, poprosili jsme děti ze Zábřehu i okolí, aby ji ježibabě přišly nazdobit,“ řekla Marie Kolčavová, asistentka Tříkrálové sbírky a upřesnila: „Děti chaloupku nazdobí papírovými perníky, které namalují doma, ve škole nebo ve školce a k chaloupce přinesou. Mohou je také namalovat přímo na jarmarku v charitním stánku už od třinácti hodin.“

Letošní koledování proběhne v regionu Charity Zábřeh od 2. do 11. ledna a do terénu se vydá 350 kolednických skupinek, aby navštívily všechny domácnosti v celkem 98 obcích.

Jana Skalická,
propagace

Charita Zlín

Dárci přinesli ošacení o celkové hmotnosti 3 785,3 kg. Děkujeme!

Nejen devět dnů v oficiálním čase, ale i další nespočet hodin mimo tuto dobu, přijímaly pracovnice ve zlínském kamenném charitním šatníku materiální dary v rámci mimořádné sbírky 'když pomůžeme, nezmrznou'. „Začátek sbírky byl rozpačitý. První den se sesbíralo necelých 100 kil. Čím déle se však výzva dostávala do povědomí veřejnosti, scházelo se stále více příspěv-

ků. Poslední dny pak byly rekordní. Během jednoho dopoledne jsme přijaly 775 kilogramů materiálu, které jsme v týž den zpracovaly. Rekordmany v množství darovaného ošacení byla farnost Štípa s 303 kg, následně ji však převálcovala obec Sazovice, odkud doputovalo 403 kil tolik potřebného oblečení,“ uvedla ke sbírce Zuzana Vlčková, která dary spolu s dalšími dvěma kolegyněmi přijímala. Díky tomu již bylo ze Zlína distribuováno téměř čtyřicet metrů krychlových roztríděných oděvů, příkrývek či spacáků, ale i lůžkovin, ručníků a v neposlední řadě i zimní obuvi, aby v nejbližších dnech v kamionech odjelo na Ukrajinu a bylo předáno nejen uprchlíkům z východních částí Ukrajiny a Krymu, ale také osobám přímo postiženým válečným konfliktem.

Velké poděkování patří všem, kteří se aktivně do výzvy zapojili a ošacení dovezli. Je krásné vědět, že lidem v našem regionu není lhostejné lidské utrpení.

Charitní šatník se tímto nezavírá, ale i nadále přijímá dary a předává je místním osobám v krizi (<http://zlin.charita.cz/satnik/>)

Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín

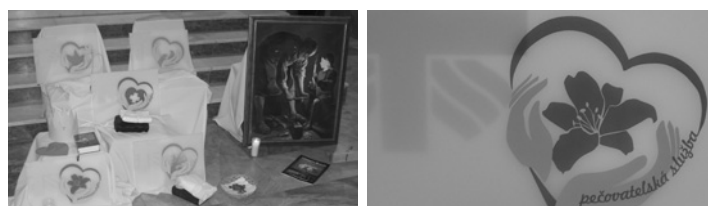
Patroni jsou pro nás oporou a posilou

U mučedníků a světců se vždy hledala opora a posila v nejrůznějších životních situacích. Důvěra v jejich přispění, zkušenost, obdiv a úcta souvisely s přijímáním jejich jmen. Ze stejného důvodu i dnes z nich vybíráme patrony a vzory pro život. Patron je pomocníkem ve výchově, ve vedení k Bohu. Vždyť každý potřebuje ke štěstí lidskou bytost na všech stranách. I v nebi. Je tomu rok a půl, co byla poprvé vyslovena v jedné hlavě delší dobu zpracovávaná myšlenka, mít také v každé naší poskytované službě nejen vzor lásky, ale i zajištění přímluvy. Mít svého patrona. Vyslovený plán byl téměř všemi vedoucími přijat s radostí. Jejich prvním úkolem tak bylo na společné poradě s pracovníky vizi nejen tlumočit, zaujmout, nadchnout, ale i všechny kolegy vyzvat ke společnému hledání toho nejlepšího ochránce. Všechny služby jej našly. Následovala setkání s pastorační asistentkou a bližší povídání o zvolených patronech. Až po roce jsme mohli s jistotou říct, že volba byla jasně ukotvena. Skvělé je, že žádný z kolektivů své rozhodnutí nezměnil. To už přišla na řadu tvorba grafického ztvárnění služby, podpořené svým patronem. První prosincový čtvrtek roku 2014 byly při mši svaté odhaleny tabulky s logy jednotlivých služeb a nejen jim, ale především všem přítomným bylo

uděleno otcem Ivanem požehnání. Tabulky budou již brzy ozdobou sídla každé služby.

Patronem organizace – Charity Zlín - je svatý Josef Dělník. Patronkou Charitní pečovatelské služby Zlín je svatá Anežka

Česká, Domovinky-centra denních služeb pro seniory pak svatá Ludmila. Občanská poradna Charity Zlín si za patrona zvolila svatého Františka z Assisi, děvčata z Charitní ošetřovatelské služby Zlín se obrátily na blahoslavenou Matku Terezu. Charitní domov pro matky s dětmi v tísní Zlín bude ochraňovat svatá Zdislava.

Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín

Adventní koncert 'poděkování' s Concertinem

Skladbou Koncert pro čtyři housle G dur Georga Philippa Telemanna byl zahájen letošní adventní koncert ve zlínském kostele sv. Filipa a Jakuba. Ten již několik let zlínská Charita pořádá, aby netradičně vyjádřila své poděkování všem příznivcům, především pak tříkrálovým spolupracovníkům. Skladby, které v podvečer druhé adventní neděle zazněly v podání zlínského komorního orchestru Concertino, s uměleckým vedoucím Miroslavem Křivánkem, doplnil herec zlínského Městského divadla pan Rostislav Marek recitací básní Bohuslava Reynka.

Stopa

Zachvěl se krajem první sněh,
veliké hvězdy do haluzí kreslí.
Slibuje radost dětských Půlnočních
těm, kteří tíhu touhy nesli.

Díváš se. Duše neví kam,
v plachosti pátrá, popaměti kráčí,
vrací se věrně k žalu pasekám
po vůni listí, po pěšince ptačí.

Pěšinka ptačí náhle ustává,
pták vznesl se a zůstala jen bílá,
bolestná krása, dívá dálava,
v níž stopa Návratu se objevila.

(Podzimní motýli, 1946)

Večer finančně podpořilo statutární město Zlín, technicky místní farnost.

Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín

CARITAS – VOŠ sociální Olomouc

Odborníci z praxe ve výuce práva

V rámci výuky úvodu do práva a mezinárodního práva měli v minulých týdnech studenti obou vzdělávacích programů CARITAS – VOŠs Olomouc příležitost setkat se zajímavými hosty.

Dne 10. 11. pro ně připravila přednášku o problematice cizinecké legislativy Mgr. Kristýna Andrlová z Úřadu Vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky (UNHCR). Dne 19. 11. pak zprostředkoval studentům zajímavý pohled na situaci na Ukrajině JUDr. Ondřej Svaček, PhD., LL.M., který působí na Právnické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Ve své přednášce se věnoval konfliktu na Ukrajině z hlediska

mezinárodního práva. Studentům všech ročníků tak nabídl nový pohled na události, o kterých mnohdy média referují bez hlubší znalosti problematiky.

Obě přednášky byly pro studenty velice zajímavým doplněním běžné výuky. Přítomní studenti ocenili sepětí obou probíraných témat s praxí. V diskuzi s přednášejícími se tak objevovaly dotazy související s pobytem studentů na praxích v zahraničí.

Eva Bělocká,
oddělení komunikace

Cesty důvěry – Evropské setkání mladých

Dobrou náladu a pozvání na Evropské setkání mladých, které každoročně pořádá v některém z evropských měst komunita Taizé, přinesly studentům CARITAS – VOŠs Olomouc ve středu 27. listopadu dvě dobrovolnice této komunity.

Setkání se uskuteční od 29. prosince 2014 do 2. ledna 2015 v Praze a Němka Sabrina s Rakušankou Carinou již 3 týdny navštěvují školy po celé republice, aby na něj pozvaly všechny mladé lidi bez rozdílu vyznání. Ekumenická komunita fungující ve francouzském městečku Taizé tak dává mladým možnost zažít atmosféru duchovního společenství v prostředí velkoměsta. „V Taizé je normální, že oslovíte člověka, kterého potkáte například v obchodě. Tam jsou tak všichni nastavení a je to jedinečné, protože komunikaci s druhými lidmi se toho naučíte mnoho i o sobě,“ vypráví s úsměvem Carina. Dodává, že díky důvěře a otevřenosti ke sdílení by tato svým způsobem unikátní setkání mělo zažít v Praze i 25 000 očekávaných návštěvníků z celého světa.

Zájemci se mohli registrovat do pondělí 1. prosince a zúčastnit se tak Pouti důvěry na zemi. Organizátoři hledají i dobrovolníky ochotné zapojit se od 27. prosince do různých přípravných týmů. Pokud bydlíte v Praze a máte doma alespoň 2 metry čtvereční volné podlahy, můžete vyzkoušet svou důvěru zcela prakticky a ubytovat některého z mimopražských účastníků. Podrobnější informace naleznete přímo na webu události.

„Přijďte se a nenechte si ujít setkání s lidmi, kteří uprostřed výzev dneška žijí evangelium,“ zve nejen naše studenty Sabrina. „A pokud z jakýchkoliv důvodů nestihnete setkání v Praze, přijďte do Taizé,“ přidává se Carina.

*Eva Bělocká,
oddělení komunikace*

Privítali jsme zájemce o studium. Někteří přijeli až z Karlových Varů.

Během prvního Dne otevřených dveří v tomto školním roce přivítala v pátek 21. listopadu CARITAS - VOŠs Olomouc přes 70 zájemců o studium. Další možnost navštívit školu bude v sobotu 17. ledna 2015.

Podrobnosti o přijímacím řízení, průběh souběžného bakalářského studia a detaily o praxích zajímaly návštěvníky již tradičně nejvíce. Ptali se i na vyučované předměty a využili možnost prohlédnout si prostory školy. Ti, kteří přijeli z daleka, někteří dokonce až z Karlových Varů, nahlédli i na koleje. „Já se tady cítím tak dobře, že se mi ani nechce domů,“ sdělila spontánně jedna z potenciálních studentek. Snad si i ostatní návštěvníci odnesli takto příjemný zážitek a pro ty, kterým to v pátek nevyšlo, otevře škola své dveře znovu v sobotu 17. ledna 2015. Zájemci, kterým nevyhovuje ani tento termín, mají možnost domluvit si individuální prohlídku. Stačí kontaktovat Evu Bělockou z oddělení komunikace.

*Eva Bělocká,
oddělení komunikace
Foto_DOD*

Jak to tenkrát bylo...

V úterý 18. listopadu jsme u příležitosti 25. výročí sametové revoluce přivítali ve škole vzácné hosty. O své životní zážitky z dob komunismu se se studenty podělila Květa Princová, signatářka Charty 77 a představitelka tzv. opozice z periferie (dokument ČT k vidění v iVysílání). Jeden z organizátorů studentské stávky v Olomouci Martin Štainer pak studentům přiblížil průběh událostí od 17. listopadu až ke generální stávce a vývoj, který následoval. Svými zážitky přispěli do debaty i další vyučující a zaměstnanci školy. Ti připravili i tematickou výstavu, která je k vidění v prostorách budovy v ulici Křížkovského 6.

*Eva Bělocká,
oddělení komunikace
Foto JTB*

HUMANITÁRNÍ POMOC

Charita dopravila na Ukrajinu další kamion s pomocí

Dne 15. prosince 2014 odpoledne na Ukrajinu dorazil již druhý kamion s materiální pomocí vypravený z Arcidiecézní charity Olomouc. Naložen byl 1100 pytlí zimních věcí o celkové váze 11 tun a směřoval k partnerské Karitas Kolomyja. Věci pomohou především uprchlíkům z východních částí Ukrajiny a Krymu. ACHO tím zmírňuje nebezpečí, která v nadcházející zimě hrozí desetitisícům lidí postiženým válkou.

„Děkuji všem lidem, kteří prostřednictvím Charity darovali tolik potřebné teplé oblečení a věci na překonání zimního období. Dárci přinášeli věci použité anebo dokonce nakoupili nové,“ řekl před zahájením nakládky Rostislav Strojvůs, koordinátor humanitární a rozvojové pomoci ACHO na Ukrajině. „Ve sbírce je všechno, zejména zimní bundy, svetry, mikiny, košile, ponožky, rukavice, teplé spodní prádlo a to je dobře. Všechno, co uprchlíci upotřebí. Jejich situace vůbec není dobrá. Opravdu děkujeme.“

ACHO na organizování a zabezpečení sbírky nebyla sama. Od začátku spolupracovala s místními Charitami v olomoucké arcidiecézi a s firmou Dimatex CS, která tuto akci významně podpořila a pomohla se zabezpečením svozu z místních Charit v arcidiecézi do Olomouce. Rovněž nákup několika tisíc pytlů na roztříděný materiál byl velmi účinnou pomocí, která by jinak ACHO stála několik tisíc korun na zvýšených nákladech. Firma pomohla také s tříděním a nakládkou kamionů.

Velké poděkování patří také i Statutárnímu městu Olomouc, které poskytlo zázemí v nevyužívaných objektech v Neředíně. Tak ACHO disponovalo dostatečnými prostory na shromáždě-

ní, třídění a nakládku vybraných věcí. „Bez spolupráce s těmito partnery bychom museli řešit spoustu problémů navíc a za cenu vyšších nákladů,“ komentoval realizaci Václav Kepřt, ředitel ACHO.

Významná byla rovněž role dobrovolníků, kterých se na organizaci sbírky podílelo opravdu velmi mnoho, ať už v jednotlivých místních Charitách nebo dobrovolníci Charity Olomouc, kteří velkým dílem přispěli pomocí při třídění a nakládce v Neředíně.

Tato zásilka byla doplněna také jedním elektrickým sporákem a dvěma kuchyňskými troubami pro sociální centrum v Kolomyji. Toto vybavení zajistila Spišská katolická charita. Nemocnice Uherský Brod pak darovala 45 nemocničních stolků, které pomohou kolomyjské nemocnici.

Sbírka zimních věcí začala v první polovině října. Zapojily se do ní všechny farní či oblastní Charity v olomoucké arcidiecézi. Podle odhadů se tak podařilo sesbírat více než 30 tun zimních věcí. Další kamion s 15 tunami pomoci, tentokrát pro východní části Ukrajiny, dorazil na Ukrajinu v polovině prosince.

Dle informací Rostislava Strojvůse byla většina věcí ve velmi dobrém stavu. Ze zásob nebylo třeba vyloučit více než odhadem deset procent nevyhovujících věcí. Nicméně ani tyto věci nepříjdou na zmar. Stanou se technickou surovinou pro další zpracování u firmy, která se tímto zabývá.

Marek Navrátil,
tiskové odd. ACHO